

KLIMATY

ŚW. ANNY

Nr 299 / 30 listopada 2014 ISSN 2080-0010
I Niedziela ADWENTU

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

Iz 63, 16b–17.19b; 64, 3–7

Tyś, Panie, naszym Ojcem, „Odkupiciel nasz” to Twoje imię odwieczne. Czemuż, o Panie, dozwalasz nam błędzić z dala od Twoich dróg, tak iż serce nasze staje się nieczułe na bojaźń przed Tobą? Odmień się przez wzgląd na Twoje sługi i na pokolenia Twojego dziedzictwa. Obyś rozdarł niebiosa i zstąpił przed Tobą skłębity się góry. Ani ucho nie słyszało, ani oko nie widziało, żeby jakiś bóg poza Tobą czynił tyle dla tego, co w nim pokłada ufność. Wychodzisz naprzeciw tych, co radośnie pełnią sprawiedliwość i pamiętają o Twych drogach. Oto Tyś zawrzał gniewem, bośmy grzeszyli przeciw Tobie od dawna i byliśmy zbuntowani. My wszyscy byliśmy skalani, a wszystkie nasze dobre czyny jak skrwawiona szmata. My wszyscy opadliśmy zwiędli jak liście, a nasze winy poniosły nas jak wicher. Nikt nie wzywał Twojego imienia, nikt się nie zbudził, by się chwycić Ciebie. Bo skryłeś Twoje oblicze przed nami i oddałeś nas w moc naszej winy. A jednak, Panie, Tyś naszym Ojcem. Myśmy glina, a Ty naszym twórcą. Dziełem rąk Twoich jesteśmy my wszyscy.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 80, 2–3.15–16.18–19

Odnów nas, Boże, i daj nam zbawienie

Usłysz, Pasterzu Izraela,
Ty, który zasiadasz nad chrubinami.
Zbudź swą potęgę
i przyjdź nam z pomocą.

Powróć, Boże, Zastępów,
wejrzyj z nieba, spójrz i nawiedz tę winorośl.
Chroń to, co zasadziła Twoja prawica,
latorośl, którą umocniłeś dla siebie.

Wyciągnij rękę nad mężem Twojej prawicy,
nad synem człowieczym,
którego umocniłeś w swej służbie.
Już więcej nie odwrócimy się od Ciebie,
daj nam nowe życie, a bedziemy Cię chwaliłi.

DRUGIE CZYTANIE

1 Kor 1, 3–9

Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego, i Pana Jezusa Chrystusa! Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie, bo świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was, tak iż nie brakuje wam żadnego daru łaski, gdy oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa. On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa. Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem naszym.

Oto słowo Boże

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Ps 85, 8

Okaż nam, Panie, łaskę swoją
i daj nam swoje zbawienie.

EWANGELIA

Mt 13, 33–37

Jezus powiedział do swoich uczniów: Uważajcie, czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy czas ten nadejdzie. Bo rzecz ma się podobnie jak z człowiekiem, który udał się w podróż. Zostawił swój dom, powierzył swoim sługom staranie o wszystko, każdemu wyznaczył zajęcie, a odzwier-nemu przykazał, żeby czuwał. Czuwajcie więc, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie: z wieczora czy o północy, czy o pianiu kogutów, czy rankiem. By niespodzianie przyszedłszy, nie zastał was śpiących. Lecz co wam mówię, mówię wszystkim: Czuwajcie!

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

Treścią Adwentu jest oczekiwanie na przyjście Jezusa Chrystusa. Przez pierwsze tygodnie jest to oczekiwanie na powtórne przyjście naszego Pana w chwale. Pierwsze czytanie z proroka Izajasza, ukazując żarliwą modlitwę Izraelitów o Bożą interwencję w ich ciężką sytuację na wygnaniu w Babilonii, uzmysławia nam, że nie powinniśmy obawiać się przyjścia Boga. Wręcz przeciwnie, mimo iż drugie przyjście Chrystusa będzie wiązało się z Sądem Ostatecznym, winno być przez nas wyczekiwane jako coś przynoszącego wybawienie.

Św. Paweł w liście do Koryntian kreśli obraz życia chrześcijańskiego, które ma jasną charakterystykę: zmierza ono ku spotkaniu z naszym Panem. Wszelkie łaski, błogosławieństwa, jakie otrzymujemy od Boga, św. Paweł interpretuje nie jako środki pomocne do życia tu i teraz, lecz jako środki niezbędne do tego, by owo spotkanie z Chrystusem w Dzień Pański było jak najbardziej udane.

Również Jezus w Ewangelii kładzie nacisk na fakt, że życie chrześcijanina ma być nieustannie zwrócone ku przyszłości: „Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy pan domu przyjdzie”. Niektórzy szukają Boga w przeszłości: w historii Kościoła, osobistej, w historii świętych. Próbują wskrzeszać to, co już przeminęło, odwracać bieg historii. Jezus zwraca nam uwagę, że w ten sposób możemy przegapić nadejście Boga. On po prostu przychodzi z przeciwnego kierunku. Jak mawiał Pierre Teilhard de Chardin: „Bóg przychodzi z przyszłości”. Stamtąd go wyczekujemy. Patrzmy też w przyszłość z ufnością, skoro, jak zapewnia dzisiejsze Słowo, jest ona miejscem objawienia się Chrystusa.

ks. dr Marek Dobrzeński

Rekolekcje Adwentowe

30 listopada–2 grudnia 2014 r.

Prowadzi: ks. Marcin Lorez

Kościół św. Anny w Wilanowie

Rok Życia Konsekrowanego

Z woli papieża Franciszka od dzisiaj, tj. pierwszej niedzieli Adwentu 2014 r. do 2 lutego 2016 r. w całym Kościele będzie trwał Rok Życia Konsekrowanego. Będzie on przeżywany pod hasłem: „Ewangelia, prorocctwo, nadzieja – życie konsekrowane w Kościele dzisiaj”.

Ogłaszając ten Rok w listopadzie 2013 r. papież Franciszek powiedział: „życie konsekrowane jest złożone, jest pełne łaski ale i grzeszności. W tym roku pragniemy uznać i wyznać nasze słabości, pragniemy też z mocą pokazać światu ile wśród nas jest świętości i żywotności. Jak wiele jest świętości ukrytej w naszych domach, klasztorach, ale przez to nie mniej owocnej, która sprawia, że konsekrowani są *żywymi ikonami Boga* po trzykroć Świętego”.

W całym świecie żyje obecnie ok. 950 tys. osób konsekrowanych, czyli sióstr zakonnych, braci i ojców, osób należących do Instytutów Świeckich i do Indywidualnych Form Życia Konsekrowanego. Warto sobie uświadomić że jest ich ponad dwa razy więcej niż kapłanów (410 tys.). Wszystkie te osoby oddają całych siebie na służbę Bogu i ludziom poprzez naśladowanie Jezusa na drodze rad ewangelicznych. Bez ich świadectwa i poświęcenia trudno sobie wyobrazić życie Kościoła. Mówił o tym 2 lutego 2013 roku papież Franciszek: „Pomyślmy jednak, co by było, gdyby zabrakło sióstr zakonnych w szpitalach, na misjach, w szkołach. Wyobraźcie sobie Kościół bez sióstr zakonnych! Nie można sobie tego wyobrazić. One są tym darem, tym zaczynem, który prowadzi naprzód Lud Boży”.

W Polsce mamy ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a to oznacza, że co tysięczny Polak i Polka jest osobą konsekrowaną. Żyją obok nas i między nami. Od setek lat modlitwą, pracą i świadectwem ubogacają życie Kościoła i społeczeństwa. Tak bardzo wrosli w naszą codzienność, iż współcześnie prawie ich nie zauważamy. Niewiele też o nich słychać w mediach, a przecież prowadzone przez nich szpitale, domy opieki społecznej, szkoły i przedszkola, różnorakie dzieła charytatywne, służą nam i naszym rodzinom. Przecież tak wielu z nas korzysta z usługi sakramentalnej osób konsekrowanych, nawiedza prowadzone przez nich sanktuaria, czyta wydawane przez nich książki, słucha i ogląda zakonne media. Nikt z nas nie może też powiedzieć, iż nie jest dłużnikiem sióstr klauzurowych, które modlą się nieustannie i ofiarują swoje życie za nasze zbawienie.

Papież Franciszek dał nam wszystkim bardzo dobrą sposobność, byśmy na nowo odkryli wartość całkowitego poświęcenia się Bogu, którego świadkami są osoby konsekrowane. Byśmy także lepiej poznali życie i specyfikę powołania tych ludzi, którzy zrezygnowali z kariery, z założenia rodziny, dla większego dobra, jakim jest Bóg. Zachęcamy Was wszystkich, Bracia i Siostry, do większego zainteresowania się życiem osób konsekrowanych. Często blisko waszych domów jest jakiś klasztor, czy dom zakonny. Zainteresujcie się codziennością osób, które w nich żyją, nawiążcie z nimi osobisty kontakt, spróbujcie zrozumieć, dlaczego wybrali taką drogę. Pomoże to w głębszym zrozumieniu własnego powołania oraz odpowiedzialności za dar życia, który otrzymaliśmy wszyscy od Boga.

W ciągu najbliższego roku będzie też wiele wydarzeń, organizowanych po to, byśmy uświadomili sobie lepiej rolę osób konsekrowanych w Kościele. Będziemy mogli poznać bogactwo ich charyzmatów, niezwykle życie świętych, różnorodność dzieł, które prowadzą. Niech to wszystko prowadzi nas do dziękczynienia Bogu, który nieustannie wzywa kobiety i mężczyzn, by świadectwem życia konsekrowanego potwierdzali głęboką myśl świętej kamelitanki Teresy z Avila, iż „temu, kto posiadł Boga, niczego nie brakuje. Bóg sam wystarczy”.

Niech Rok Życia Konsekrowanego będzie również okazją do modlitwy za tych, którzy realizują swe powołanie w zakonach, w Instytutach Świeckich, czy w Indywidualnych Formach Życia Konsekrowanego. Niech będzie czasem modlitwy o nowe, święte powołania do służby Bogu i ludziom we wspólnocie Kościoła.

Bp Kazimierz Gurda
Przewodniczący Komisji
ds. Życia Konsekrowanego KEP

Z radością i wdzięcznością przyjmujemy i włączamy się w tę opatrznościową inicjatywę ufając, że rozpoczęty Rok Życia Konsekrowanego przyniesie obfite owoce wszystkim Braciom i Siostrom.

Logo roku życia konsekrowanego w swojej symbolice wyraża podstawowe wartości życia konsekrowanego. Podkreśla ono „nieustanne działanie Ducha Świętego, który w ciągu wieków pomnaża bogactwa płynące z praktyki rad ewangelicznych poprzez liczne charyzmaty, a także w ten sposób sprawia, że w Kościele i w świecie, w czasie i przestrzeni nieustannie jest obecne misterium Chrystusa”.

Gołąb podtrzymuje swoim skrzydłem wielościenny globus, kładąc się na wodach, z których wynurzają się trzy gwiazdy, osłonięte drugim skrzydłem.

Symbole

Gołąb nad wodami

Gołąb należy do klasycznej symboliki przedstawiającej działanie Ducha Świętego, źródło życia i natchnienie stwórcze. Jest to przypomnienie początków historii: na początku Duch Boży unosił się nad wodami (por. Rdz 1, 2). Gołąb, osiadający na morzu pełnym ukrytego życia, przypomina cierpliwą i ufną płodność, a znaki, które go otaczają, ukazują stwórcze i odnawiające działanie Ducha Świętego. Gołąb przywołuje również konsekrację ludzkiej natury Chrystusa w jego chrzcie.

Wody, utworzone z mozaiki, wskazują na złożoność i harmonię elementów ludzkich i kosmicznych, w których Duch Święty sprawia, że „jęczą i wdychają” zgodnie z tajemniczym planem Boga (Rz 8, 26–27), dążąc do otwartego i owocnego spotkania, prowadzącego do nowego stworzenia. Wśród fal historii gołąb przelatuje nad wodami potopu (Rdz 8, 8–14). Osoby konsekrowane, od zawsze pielgrzymując między narodami pod sztandarem Ewangelii, przeżywają różnorodność charyzmatów i posług jako „dobrzy szafarze różnorodnej łaski Bożej” (1 P 4, 10); naznaczeni krzyżem Chrystusa aż do męczeństwa, wypełniają historię mądrością Ewangelii, Kościoła, który obejmuje i uzdrowia wszystko co ludzkie w Chrystusie.

Trzy gwiazdy

Przypominają tożsamość życia konsekrowanego w świecie, którą stanowi wyznanie Trójcy Świętej, znak braterstwa i posługa miłości. Wyrażają powiązanie i relacyjność miłości trynitarniej, którymi osoby konsekrowane starają się żyć na co dzień w świecie. Gwiazdy przypominają również potrójną złotą pieczęć, która w ikonografii bizantyjskiej ozdabia Maryję, całą Świętą, Matkę Boga, pierwszą Uczennicę Chrystusa, wzór i patronkę każdego życia konsekrowanego.

Wielościenny globus

Mały wielościenny symbol globu oznacza świat z różnorodnością narodów i kultur. Tchnienie Ducha Świętego podtrzymuje go i prowadzi w przyszłość. Wyraża zaproszenie skierowane do konsekrowanych mężczyzn i kobiet, „aby starali się być niosącymi Ducha (pneumatophóri) – ludźmi prawdziwie duchowymi, będącymi ukrytym zaczynem historii”.

Życie konsekrowane w Kościele dzisiaj
Ewangelia, Proroctwo, Nadzieja

Treść napisu kładzie kolejny nacisk na tożsamość i horyzonty, doświadczenie i ideały, łaskę i drogę, które życie konsekrowane przeżyło i nadal przeżywa w Kościele jako Ludzie Bożym, w pielgrzymce narodów i kultur ku przyszłości.

Ewangelia (Evangelium): wskazuje na podstawową zasadę życia konsekrowanego, którą jest „naśladowanie Chrystusa ukazane w Ewangeliach”. Najpierw jako „żywa pamiątka życia i działania Jezusa”, a następnie jako mądrość życia w świetle wielu rad zaproponowanych uczniom przez Mistrza. Ewangelia daje ukierunkowującą mądrość i radość.

Proroctwo (Prophetia): Przypomina proroczy charakter życia konsekrowanego, które jest „szczególną formą uczestnictwa w prorockiej funkcji Chrystusa, którego Duch Święty udziela całemu Ludowi Bożemu”. Można mówić o prawdziwej posłudze prorockiej, która rodzi się ze Słowa i karmi się Słowem Bożym, przyjmowanym i przeżywanym w różnych okolicznościach życia. Funkcja ta wyraża się w odważnym napominaniu, w ogłaszaniu nowych „odwiedzin” Boga i w poszukiwaniu „nowych dróg realizacji Ewangelii w historii, w dążeniu do Królestwa Bożego”.

Nadzieja (Spes): Przypomina ostateczne wypełnienie się chrześcijańskiego misterium. Żyjemy w czasach powszechnej niepewności i braku dalekosiężnych projektów. Nadzieja pokazuje swoją kruchość kulturową i społeczną, horyzont staje się ciemny, ponieważ „ślady Boga wydają się często zatarte”. Życie konsekrowane cechuje ciągle spojrzenie eschatologiczne: daje ono świadectwo o tym, że każda nadzieja będzie ostatecznie spełniona i przemienia oczekiwanie w „misję, aby Królestwo rozszerzało się już tu i teraz”. Życie konsekrowane jako znak nadziei staje się bliskością i miłosierdziem, parabolą przyszłości i wolnością od wszelkiego bałwochwalstwa.

Ożywieni miłością Bożą, rozlaną w sercach przez Ducha Świętego (por. Rz 5,5), osoby konsekrowane ogarniają świat i stają się pamięcią miłości trynitamej, pośrednikami komunii i jedności, trwającymi na modlitwie wartownikami na skraju historii, solidarnymi z ludzkością w jej utraceniach i cichym poszukiwaniu Ducha.

tekst oryginalny: Kongregacja Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego
 tłumaczenie: Tadeusz Bargiel OFM Cap

Źródło:

Dom Rekolekcyjny Braci Mniejszych Kapucynów w Tenczynie.

W 2015 roku zapraszamy na rekolekcje franciszkańskie: **Pięknem konsekracji jest radość.**

Szczegóły na: www.domrekolekcyjny.kapucyni.pl/

KĄCIK DLA DZIECI

Autor: **Maciej Lichota**

ZADANIE : Rozwiąż test. Litery przy poprawnych odpowiedziach utworzą rozwiązanie.

1° W I Niedzielę Adwentu:

- P** kończy się okres Narodzenia Pańskiego
- A** rozpoczyna się nowy rok liturgiczny
- S** rozpoczyna się nowenna przed uroczystością Narodzenia Pańskiego
- B** rozpoczyna się rok kalendarzowy

2° Ile niedziel wchodzi w skład Adwentu?

- R** trzy
- D** cztery
- P** pięć
- A** trzydzieści cztery

3° Jaką uroczystość maryjną Kościół przeżywa co roku podczas trwania Adwentu?

- V** uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny
- J** uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny
- Z** uroczystość Świętej Bożej Rodzicielki
- O** uroczystość Najświętszej Maryi Panny Łaskawej, głównej patronki Stolicy

4° Jak nazywają się Msze św. wotywne o Matce Bożej odprawiane w Adwencie z reguły o świcie?

- Y** gregorianki
- D** Msze św. koncelebrowane
- E** roraty
- M** wypominki

5° Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje podczas Mszy św., o których mowa powyżej?

- N** biały
- T** zielony
- J** fioletowy
- H** różowy

6° Kiedy obchodzimy liturgiczne wspomnienie św. Mikołaja?

- N** 3 grudnia
- Ś** 1 grudnia
- T** 6 grudnia
- A** 10 grudnia

7° Jak nazywa się III Niedziela Adwentu?

- R** Niedziela Laetare
- U** Niedziela Gaudete
- C** Biała Niedziela
- A** Niedziela Palmowa

8° Jaki kolor szat liturgicznych obowiązuje w I, II i IV Niedzielę Adwentu?

- S** fioletowy
- M** biały
- I** różowy
- E** zielony

